

عنوان: مقایسه تداوم و دلایل عدم تداوم استفاده از آمپول سیکلوفم و دپوپروورا در زنان مراجعه کننده به خانه های بهداشت استان آذربایجان شرقی ۱۳۸۸
نام دانشجو: رباب حسن زاده
رشته و مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد - مامایی
استاد(ان) راهنما: مهین کمالی فرد - دکتر سکینه محمد علیزاده
استاد مشاور: دکتر همایون صادقی
شماره پایان نامه: ۲۵۳

زمینه و هدف: دپوپروورا و سیکلوفم تنها روشهای هورمونی تزریقی قابل دسترس در سیستم بهداشتی بخش دولتی ایران هستند که توسط ۲/۶٪ زنان واجد شرایط استفاده می شوند. سیکلوفم از سال ۱۳۸۶ وارد سیستم بهداشتی ایران شده ولی هیچ مطالعه‌ای در مورد تداوم آن در ایران منتشر نشده است و تمام مطالعات منتشر شده در مورد دپوپروورا در این کشور در مراکز بهداشتی و درمانی شهری انجام شده است، بنابراین در این مطالعه بر آن شدیم تداوم و دلایل عدم تداوم این دو روش را در خانه‌های بهداشت استان آذربایجان شرقی با هم مقایسه کنیم.

روش کار: این مطالعه یک بررسی کوهورت گذشته نگر است که بر روی ۴۲۲ زنی که ۲۴-۱۲ ماه قبل از زمان نمونه گیری اولین دوز آمپولهای دپوپروورا (۲۲۰ نفر) یا سیکلوفم (۲۰۲ نفر) را در خانه‌های بهداشت استان آذربایجان شرقی دریافت کرده بودند، انجام شد. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه بود که با مصاحبه با خود فرد و بررسی پرونده وی تکمیل و اطلاعات بدست آمده در نرم افزار آماری SPSS۱۳ و با استفاده از آزمون‌های آماری کای دو و کاپلان مایر و کاکس رگرسیون و تی تست مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین سنی افراد مورد بررسی ۳۳ سال ($SD=7/0$) بود، ۱۰٪ آنها تحصیلات دبیرستانی یا بالاتر داشتند. میزان تداوم سیکلوفم در طی ۱۲ ماه اول بطور معنی داری کمتر از دپوپروورا بود ($P<0/001$). میزان تداوم ۱۲ و ۹،۶،۳ ماهه برای سیکلوفم به ترتیب ۵۶٪، ۳۷٪، ۳۰٪ و ۲۷٪ و برای دپوپروورا ۷۵٪، ۵۹٪، ۴۸٪ و ۴۲٪ بود. تغییرات قاعدگی بعنوان علت ترکیبی (۸۴/۵٪ برای دپوپروورا و ۷۲٪ برای سیکلوفم، $P=0/008$) و قطع قاعدگی بعنوان علت انفرادی (به ترتیب ۵۰٪ و ۲۲/۵٪، $P<0/001$) بعنوان مهمترین علت قطع در هر دو گروه گزارش شد ولی فراوانی آنها در گروه دپوپروورا بطور معنی داری بیش از گروه سیکلوفم بود. در این مطالعه بین میزان عدم تداوم با متغیرهای BMI، نگرش زنان به آمپول‌ها و سابقه سزارین رابطه آماری معنی دار ($P<0/05$) مشاهده شد. بطوریکه میزان عدم تداوم در زنان با BMI بالا، نمره نگرش پایین نسبت به روش‌های تزریقی یا دارای سابقه سزارین بیشتر بود.

نتیجه گیری: میزان تداوم آمپول سیکلوفم کمتر از دپوپروورا بود و فراوانی اختلالات قاعدگی بعنوان مهمترین علت قطع روش در گروه دپوپروورا بطور معنی داری بیشتر گزارش شد، با اینحال میزان تداوم هر دو روش در مقایسه با مطالعات انجام گرفته در سطح دنیا پایین بوده ولی مشابه سایر مطالعات در هر دو گروه دلیل اصلی عدم تداوم تغییرات قاعدگی به ویژه قطع قاعدگی و لکه‌بینی بود که زیانبار نیستند، بنابراین کادر بهداشتی می‌توانند با مشاوره مناسب به زنان استفاده کننده از این روش‌ها، در بالا بردن تداوم این روش‌ها کمک نمایند. واژه‌های کلیدی: تداوم، دلایل عدم تداوم، دپوپروورا، سیکلوفم